

آرامش در حضور دیگران

در شب هفتم گروه کافه سلطان وبل به پردیس ملت آمدند

رسانه کارگردانان

کانونی ترین کانونی ها

علیرضا محمودی

۶۰ سال از تاسیس کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان می‌گذرد. محصولات فرهنگی کانون در این دهه در هر دوره با فراز و فرود قابل رصدی تأثیرات قابل توجهی بر فرم و مضامین محصولات تولید شده در بخش خصوصی بازار همیشه جذاب محصولات فرهنگی مناسب برای کودکان و نوجوانان داشته‌اند. تعداد چشمگیری از کارگردانان سینمای ایران طی بیش از ۲۰ سال از ابتدای دهه ۱۳۵۰ تا میانه دهه ۱۳۷۰ به شکل مستقیم و غیرمستقیم یا فیلم کانونی ساخته‌اند یا تحت تأثیر فیلم‌های کانونی فیلم ساخته‌اند. برچسب فیلم کانونی فقط به فیلم‌هایی که نشان کانون دارند اطلاق نمی‌شود. مدیریت کانون در دهه اول بعد از تأسیس سنگ بنای ساخت فیلم‌هایی را گذاشتند که در شکل و محتوا یک ویژگی بسیار مهم داشتند: میانه‌روی.

بر خلاف فیلم‌های تجاری که در هر چرخه‌ای یک سوی داستان را به نفع قهرمانان روایت می‌کردند، در فیلم‌های کانونی سازندگان با صبر و حوصله هر دوسوی مناقشه داستان فیلم را به اندازه و یکسان نمایش می‌دادند. در فیلم‌های کانونی همیشه زاویه دید کارگردان مانند والدینی دلسوز، جهان‌دیده و صبور دست مخاطبان خود را می‌گرفته و سفره روایت را بخش و پلا کرده و دست آخر سفره را جمع می‌کرده. مخاطبان نیز لقمه به‌دست از کنار سفره فیلم برمی‌خاستند و راضی بودند که آن سوی روایت را که از چشم قهرمانان دور بوده به لطف راوی فرهیخته فیلم سیاحت کرده‌اند. در جهان فیلم‌های کانونی همه محق هستند و آنکه بزرگوارتر و بخشنده‌تر است، قهرمان تر است.

کارگردان فقید سینمای ایران، کیومرث پوراحمد در همه فیلم‌های کانونی و غیرکانونی خود یک کانونی اصیل بود. در موفق‌ترین فیلم‌هایش مانند «شرم» و «خواهران غریب» بهترین وجه میانه‌روی در سینمای خاص و عام پسند فارسی را از خود به میراث گذاشت. قرائت کارنامه پوراحمد با محور میانه‌روی در فرم و محتوا ما را به این نقطه می‌رساند که حتی به سرانجام نرسیدن ۲ پروژه مهم دوران کاری‌اش - «شاه» و «گل یخ» - دلیلی به جز میانه‌روی ندارد. کیومرث پوراحمد کانونی‌ترین کارگردان برخاسته از کانون بود.

عکس نوشت

عصر قدیم

این عکس را مسعود خامسی پور، عکاس روزنامه همشهری در ۱۲ بهمن ۱۳۸۵ برداشته است. ساعت عکاسی قبل از شروع نخستین سانس اولین فیلم در سالن شماره ۲ سینما عصر جدید به نظر می‌رسد. سینما عصر جدید یکی از سینماهای مهم جشنواره برای کسانی بود که قصد داشتند فیلم‌های خارجی جشنواره را تماشا کنند. بخش‌هایی مانند مرور کارنامه‌ها، جشنواره جشنواره‌ها و همچنین فیلم‌های تاریخ سینما در سالن‌های سه‌گانه سینما عصر جدید به نمایش درمی‌آمد. سینما عصر جدید با اینکه ۳ سالن داشت، اما سینمایی متعلق به دوران سینمای آنالوگ بود و برای دوران سینماهای مالتی پلکس واقع در مجتمع‌های تجاری چیزی جز یک سینمای تعطیل‌شده و متعلق به عصر قدیم نیست.

